

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง วิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๓๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๙ กรุงเทพมหานครโดยความเห็นชอบของสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัตินี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๓”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันกัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๒ แห่งข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๒ การขอเบิกจ่ายเงินตามข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ให้กระทำได้แต่เฉพาะภายในปีงบประมาณนั้น เว้นแต่

(๑) เป็นงบประมาณรายจ่ายข้ามปี หรือ

(๒) เป็นงบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนล็อปปีงบประมาณ หรือที่ได้รับอนุมัติจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้เบิกเหลือมปี และได้มีการกันเงินไว้ตามข้อบัญญัติระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงิน

ในกรณี (๒) ให้ขยายเวลาออกใบได้อีกไม่เกินปีงบประมาณถัดไป เว้นแต่มีความจำเป็นต้องขอเบิกจ่ายภายในเวลาดังกล่าว ให้เสนอขอความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร เป็นกรณีๆ ไป”

ข้อ ๔ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

(ลงชื่อ) พลตรี จำลอง ศรีเมือง

(จำลอง ศรีเมือง)

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ เนื่องจากตามข้อ ๒๒ แห่งข้อบัญญัติ กรุงเทพมหานคร เรื่อง วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ กำหนดให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจขยายเวลาการเบิกจ่ายเงินเหลือมปีได้ไม่เกินปีงบประมาณถัดไป เนพางบประมาณรายจ่ายที่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ก่อนสิ้นปีงบประมาณท่านั้น ซึ่งบางครั้งกรุงเทพมหานครมีปัญหาในการเบิกจ่ายเงินเหลือมปีไม่ทันตามกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ทำให้เงินงบประมาณรายจ่ายต้องตกไปและเป็นภาระแก่กรุงเทพมหานครในการจัดสรรเงินงบประมาณในปีต่อไป สมควรกำหนดให้มีการขยายเวลาเบิกจ่ายเงินเหลือมปี เกินปีงบประมาณถัดไปได้ โดยเสนอขอความเห็นชอบจากสภากrüงเทพมหานครเป็นกรณีๆ ไป และกำหนดให้มีการเบิกจ่ายเงินเหลือมปีในกรณีที่ยังไม่ได้ก่อหนี้ผูกพันไว้ ก่อนสิ้นปีงบประมาณได้ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๗ ตอนที่ ๑๕๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗